

רק ביחד ורק זה חשוב

ח"כ יעקב כ"ץ (כצ"ה)

יו"ר האיחוד הלאומי

לכל אורך הדרך הבענו התנגדות, אנו כרבותינו, לרולטת הפריימריס. חזרנו והתרענו עשרות פעמים במאמרים, בנאומים ובהרצאות על כך ששיטת הפריימריס, במפלגות שניסו אותה, הכניסה לכנסת נציגים חסרי אידיאולוגיה, חלקם מושחתים, שלא היו נאמנים למצעם, ובמפלגות הימין- אף אפשרו את העקירות והנסיגות.

שיטת הפריימריס השחיתה את הפוליטיקה הישראלית והזיקה מאד. אל לה למפלגה להתהדר בפריימריס ככאלו המעניקים לה לגיטימציה וגיבוי ציבורי. לו חלילה הבית היהודי היתה רצה בנפרד אחרי סיום הפריימריס, לא יצביע למפלגה זו איש אחד יותר בשל הפריימריס. ראו קדימה: מה שווה מפלגתו של מופז למרות שעברה תהליך של פריימריס.

מי שמנמק את אהדתו לשיטה בכך ש"הציבור" שותף בבחירת מנהיגיו צריך להתמודד עם המציאות הפשוטה: בפריימריס מנצח מי שמצליח לפקוד יותר אנשים (וכמובן אחר כך להביאם בתווך של 12 שעות לקלפי ביום הבחירה). **כישורנו לפקוד יותר אנשים ולהביאם לקלפי זהו כל יתרונו על חבריו.** גם בפריימריז המתנהלים כעת בבית היהודי כמעט כל המתפקדים לא מתפקדים מעצמם אלא בזכות עבודת שטח של המתמודדים, וכולם מודים בכך.

על פי ניסיון העבר בפריימריס, מיד לאחר סיום התהליך, השניים שיפסידו את הנהגת הבית היהודי, יסבירו לציבור למה הכל מושחת ולמה השני פקד באמצעים טכנולוגיים אנשים שאינם קשורים עם הציונות הדתית. אחר יטען שהשלישי פקד אנשי מנגנון מדורות שעברו וכהנה וכהנה. את מה שיטענו בקרוב 2/3 מהמתמודדים אנו טוענים כבר עכשיו: השיטה רעה, משחיתה ולא משקפת את רצון הציבור, אלא ממש כמו בבחירות בארה"ב, היא משקפת רק את כישורנו של האחד לפקוד ולהביא לקלפי את נפקדיו.

שיטת הפריימריס מוציאה מאנשים סגנון שאינו הולם את טבעו של הציבור שלנו. אצלנו איש לא אוהב את מסע הפרסום והצורך לשכור יחצ"נים כדי להסביר למה הוא עצמו טוב. הוא תמיד יסביר למה המתמודד השני טוב. השיטה גם איננה אמינה. השינויים התכופים, חדשות לבקרים, בכללי המשחק שלה רק מבליטה זאת. כולם חושדים כולם וכולם מלכלכים על כולם. ואכן, הציבור מחכה שהתהליך המייסר הזה בבית היהודי יסתיים.

זאת ועוד: האם אדם בוחר את אשתו בפריימריס? האם אדם בוחר רופא או מנתח לבני משפחתו בפריימריס? האם ממנים מפקדים על יחידות העלית של צה"ל בפריימריס? האם הורה בוחר את מחנכי ילדיו בפריימריס? התשובה ברורה: בדברים "שהנשמה תלויה בהם", בענייני נפשות, לוקחים את המתאים ביותר לתפקיד ולא את מי שפקד יותר אנשים וכך ניצח. אם כך בחייו הפרטיים של אדם, הלא קל וחומר הוא לגבי קיומה של מדינה, של מדינת העם היהודי, המוטלת תמיד על כפות המאזניים.

עלינו ללמוד מטעויותיהם של אחרים. עבר זמנם של הפריימריס. זו שיטה שמפלגות משליכות ומוקיעות אותה. בישראל ביתנו אין פריימריס. גם לא בש"ס, לא ביהדות התורה, ולא אצל לפיד. אין קשר בין פריימריס לבין תמיכת הציבור במפלגה. הציבור רוצה שגרוץ ביחד עם מכנה משותף אחד פשוט המבטא את המכנים המשותפים כולם: מי שמבקש לחנך את ילדיו על ערכי הציונות הדתית.

לנו באיחוד הלאומי חשובה מכל הריצה המשותפת; בה אנו מרוכזים במצות רבותינו בשלוש השנים וחצי האחרונות וגם במצות המצפון, השכל הישר ובמצות הציבור שלנו הנאנק תחת עולה של ההופעה המפוצלת העלובה והבוזיה בכנסת.

הפרתו של נתניהו את ההסכם הקואליציוני שגיבש איתנו והשלכתה של המפלגה הגדולה בציונות הדתית אל ספסלי האופוזיציה ונטרולה מהשפעה מתוך הממשלה היא נגזרת של הפיצול הנורא, ומאז הכל היסטוריה: ההקפאה וההריסות שנלוו אליה, ההכרזה של 2 מדינות, ההתעללות ביישובים מגרון, שכונת האולפנה, גבעת אסף, עמונה ועוד; כניעת הממשלה לפרקליטות השמאל, להתנהלותו המופקרת של בג"ץ, ההתעמרות בתקציבי החינוך והנטל הכלכלי הכבד על משפחותינו. כל זה היה נמנע לו היינו מבטאים כולנו ביחד בכנסת את כוחנו כסיעה אחת.

האיחוד הלאומי היא המפלגה הגדולה יותר מבין שתי המפלגות האחיות. ואין זה מקרה. כפי שכתב עורך העלון הזה בשבוע שעבר: "הקו השמרני הדתי והארץ ישראלי" כלשונו, פונה יותר אל הציבור האידיאליסטי מאשר "הקו המעומעם שהונהג עד כה בבית היהודי", שוב כלשון העורך. במפלגה שלנו בחרו גם ציבורים אחים כמו חרדים, חסידי חב"ד ומסורתיים.

טוענים מולנו: הרי לפי כל הסקרים, אם אתם, האיחוד הלאומי, תרצו חלילה בנפרד בבחירות הבאות, הרי תגדילו את כוחכם בעוד הבית היהודי - המפלגה, כמפלגה שמייצגת מנגנונים ישנים, פשרנות מסוימת ועמידה פחות עיקשת על עקרונות היסוד שלנו, אולי, במקרה הטוב, תעבור את אחוז החסימה. מדוע אם כן אתם זוחלים אליה?!

ואכן אנו מודים ב"אשמה" וגאים בה: בשלוש השנים וחצי האחרונות מאז הבחירות זחלנו אין-ספור פעמים אל מי שהיה צריך לזחול אליו, כדי למחוק ולבטל כל אפשרות של ריצה מפוצלת בבחירות הבאות ולעשות לה וידוא הריגה. לא פחות! איננו משחקים בכיפופי ידיים. למרות היותנו המפלגה הגדולה, באנו אל הבית היהודי ואמרנו: נופיע ברשימה אחת בשיטת הריץ-רץ'. אחד מכאן, אחד משם. אחד מכאן אחד משם.

גם מטעויות העבר נלמד לקח: לא נטשטש את הגוונים השונים שבתוכנו כפי שנעשה, אולי בתמימות, בוועדה הציבורית שקדמה לבחירות הקודמות. לא נפרק מסגרות. כל מפלגה תבחר את נציגיה בדרכה שלה. באיחוד הלאומי גדולי ישראל, אשר להם שיקול דעת מעמיק בענייני הנפשות של עם ישראל, יחליטו תוך עצה עם מועצת המפלגה, מי הם הנציגים בעלי הניסיון והעשייה הראויים ביותר לדעתם, ובבית היהודי יבחרו את נציגיהם בדרכם.

ענין אחד לסיומ: האהדה למפעל הגדול של "עולם קטן" הצטברה עם השנים נוכח העשייה הגדולה מחד, והצניעות והענווה מאידך, בה הם התנהלו. השבוע, בגיליון פרשת ראה, נפל דבר ואת הענווה והצניעות החליפו גאווה ושחצנות. אחת הטענות שעלו במאמר המערכת היתה ששליח ציבור בכנסת הוא זה שנבחר על ידי הציבור. ובכן, למיטב זכרוני למעלה ממאה אלף מצביעים שלחו את ארבעת נציגי האיחוד הלאומי לכנסת. לא זכור לי כמה מצביעים בחרו את עולם קטן להחליט מהי שיטת הבחירה הנכונה יותר.

והכי חשוב: בכנסת הבאה נרוץ רק ביחד! **נצביע כולנו טוב!**